

немоощъ и падна на земята. Тогава отново се яви при него духътъ — изкусителъ, князътъ на тоя свѣтъ. Христосъ отново видѣ мрачното му лице, Посрѣдъ нощния мракъ демонътъ разкри предъ очитѣ на Исуса ужасна картина — всички престѣпления на хората, извършени отъ началото на свѣта: хората завиждатъ, клеветятъ, единъ други се хулятъ; всички ужаси на кървавитѣ войни, всички звѣрства на хората се извършватъ предъ очитѣ на Господа; хората изтезаватъ своитѣ братя, кожата отъ гърба имъ смѣкватъ, тѣлата имъ разкъсватъ, безъ ржце и крака ги оставятъ, живи ги закопаватъ, на слабъ огънь ги горятъ, съ гладъ ги морятъ, бащи убиватъ децата си, деца убиватъ бащитѣ и майкитѣ си. Страшна бездна, пълна съ кървави дѣла, все по-дълбоко и по-дълбоко се разтваряше предъ Христа . . . Той се стресна.

— Е що? — каза князътъ на свѣта — ти искашъ да вземешъ на себе си всичкитѣ тие грѣхове и мислишъ, че нѣма да паднешъ подъ тѣхната тежестъ?

— Искамъ — отговори Христосъ.

Тогава нова картина се разви предъ очитѣ на Исуса.

Той видѣ ония, които вѣрватъ въ него и го обичатъ. Видѣ ги оковани въ вериги, хвърлени въ тъмници, изложени на страшни мъчения. Предъ очитѣ му ги изтезаваха враговетѣ на християнитѣ. Даваха ги на кучетата и дивитѣ звѣрове за храна, рѣжеха ги на парчета, пържиха ги живи на огньовете, или облѣни съ смола ги палѣха като факли, или най-сетне ги разпѣваха и раздираха на две половини. Сърдцето на Исуса се обливаше съ кръвъ. Той ронѣше горчиви сълзи.